

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.443 van 8 juni 2017
in de zaak A. 217.892/VII-39.562.**

In zake : XXXX
 wonende te XXXX
 XXXX
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Landbouw
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willy Van der Gucht
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 december 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu van 6 oktober 2015 waarbij de afkeuring wordt bevestigd van een aanvraag tot het verkrijgen van een fytolicensie type P3 voor XXXX.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 mei 2017.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt in persoon, en advocaat Franky De Mil, die loco advocaat Willy Van der Gucht verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. XXXX is erkend verkoper en gebruiker in de zin van de artikelen 62, 63 en 67 van het koninklijk besluit van 28 februari 1994 betreffende het bewaren, het op de markt brengen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik (hierna: koninklijk besluit van 28 februari 1994). Verzoeker voldoet aan één van de voorwaarden vermeld in artikel 70, § 1, van dit besluit om als verkoper of gebruiker erkend te zijn. Zijn echtgenote is een personeelslid die de houder van de erkenning bijstaat.

3.2. Op 6 augustus 2014 vraagt verzoeker een fytolicensie P3 aan voor zijn echtgenote. Hij verklaart dat zij gedurende minstens vijf jaar advies/voorlichting geeft over gewasbescherming met gewasbeschermingsmiddelen erkend voor professioneel gebruik. Deze aanvraag wordt geweigerd omdat de verklaring niet in aanmerking komt voor een fytolicensie P3.

3.3. Verzoeker vraagt op 21 februari 2015 om alsnog een fytolicensie P3 toe te kennen en geeft hierbij een uitgebreide toelichting.

3.4. Op 27 mei 2015 oordeelt de verwerende partij dat de echtgenote van verzoeker niet in aanmerking komt voor een fytolicensie P3, maar wel voor een fytolicensie NP.

3.5. Verzoeker dient hiertegen op 24 juni 2015 bezwaar in. Hij wordt gehoord door het Erkenningscomité voor de bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik.

3.6. Dit comité adviseert om het bezwaar te verwerpen omdat de aanvraagster niet geregistreerd is als erkend verkoopster en zij zich dus niet kan beroepen op de overgangsmaatregelen om een fytolicensie P3 te bekomen.

3.7. Met een brief van 6 oktober 2015 wordt de fytolicensie geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunten van de partijen

4. De verwerende partij werpt als exceptie onder meer op dat verzoeker niet beschikt over de hoedanigheid om het beroep tot nietigverklaring in te stellen. Zij merkt op dat een fytolicensie een persoonlijk karakter heeft en uitsluitend wordt verleend aan natuurlijke personen. Wat verzoekers bewering

betreft als zou hij optreden als werkgever van de aanvrager, stelt de verwerende partij dat het beroep tot nietigverklaring niet door de vennootschap is ingediend en dat ook geen beslissing om in rechte op te treden voorligt, genomen door het binnen de vennootschap bevoegde orgaan.

5. In zijn memorie van wederantwoord wijst verzoeker erop dat hij een rechtstreeks belang heeft bij het beroep, ook indien hijzelf “niet de oorspronkelijke aanvrager van de licentie was”. Hij stelt dat de overheid steeds met hem heeft gecommuniceerd, dat zij hem heeft gehoord en dat zij hem in elke fase van de procedure als “aanvrager” heeft beschouwd. Ook heeft de aanvrager nooit een aangetekend schrijven ontvangen waarin haar fytolicentie als geweigerd werd bevestigd. Ten slotte heeft hij er zelf in zijn beroepsschrift van 24 juni 2015 op gewezen dat hij door zijn echtgenote gemachtigd was om bezwaar in te dienen.

6. In zijn laatste memorie voegt hij hieraan toe dat uit het verzoekschrift duidelijk blijkt dat hij dit heeft ingediend “als privé-persoon”, en niet als zaakvoerder. Wat zijn “hoedanigheid als echtgenoot” betreft betoogt hij dat het precies is omdat hij “ervan op de hoogte was en is, dat hij als privépersoon niet zomaar voor derden kon optreden, dat er van bij de procedurestart een volmacht onder beiden [verzoeker en zijn echtgenote] werd overeengekomen en ondertekend”.

Beoordeling

7. Het beroep van verzoeker is erop gericht een nieuwe beslissing te verkrijgen waarbij aan zijn echtgenote een fytolicentie P3 wordt toegekend.

Deze laatste is de enige adressaat van de rechten en de verplichtingen die voortspuiten uit het koninklijk besluit van 19 maart 2013 ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en toevoegingsstoffen, waarbij onder meer het koninklijk besluit van 28 februari 1994 werd gewijzigd. Uit de artikelen 31 tot 40 van dit besluit blijkt dat enkel de

echtgenote van verzoeker als aanvrager van de fytollicentie kan worden beschouwd en dat alleen zij titularis is van de vorderingsrechten in dit verband. Zij is dan ook de enige die de rechtens vereiste hoedanigheid heeft om de daarop betrekking hebbende rechtsvorderingen in te stellen.

Een rechtsvordering waarvan het specifieke opzet is een voordeel dat geweigerd is alsnog te verkrijgen, kan in principe alleen worden ingesteld door diegene die op dat voordeel aanspraak kan maken omdat alleen aan hem dat voordeel alsnog kan worden verleend. Verzoeker beschikt niet over de vereiste hoedanigheid om in eigen naam een vordering in te stellen die erop gericht is een aanspraak die hem niet toebehoort, alsnog gerealiseerd te zien.

Artikel 19, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de partijen zich mogen laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der advocaten of op de lijst van de stagiairs alsook, volgens de bepalingen van het gerechtelijk wetboek, door de onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie die gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen.

Partijen kunnen van dit wettelijk voorschrift niet middels een volmacht afwijken.

Bijgevolg is de vertegenwoordiging van een partij door een andere persoon dan een advocaat niet rechtsgeldig. Verzoeker kan niet als echtgenoot van de betrokkene optreden of haar vertegenwoordigen.

Het beroep is niet ontvankelijk.

Bij de kennisgeving van de bestreden beslissing werd aan verzoeker meegedeeld dat hij daartegen “bezwaar” kon indienen bij de Raad van State.

Wanneer een administratieve overheid de verzoeker heeft misleid door op de kennisgeving van de bestreden beslissing ten onrechte te vermelden dat er een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State kon worden ingesteld, moeten de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd.

V. Anonimisering

5. Verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 “betreffende de publicatie van arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State” kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijk persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys